

A.

Ο συγγραφέας πραγματεύεται το πρόβλημα του ανθρωπισμού στα σημερινά κράτη του Δυτικού Κόσμου. Διαπιστώνει πως ο ανθρωπισμός εκπίπτει σε ατομικισμό. Γι' αυτό αποτελεί ανάγκη να μετασηματιστεί σε «κοινωνισμό». Έτσι, το άτομο θα καταστεί ικανό να αναπτύξει τη συλλογική συνείδηση και να κατανοήσει τη θέση του στο κοινωνικό γίγνεσθαι ως μέλος και όχι ως μονάδα του. Αν καταλάβει ότι είναι κοινωνικό ον και ως εκ τούτου αλληλέγγυος και συνεργάτης των συνανθρώπων του, τότε θα αποφύγει και την μαζοποίησή του.

B1.

Σε μία κοινωνία που διέρχονται κρίση οι ηθικές αξίες και τα ανθρωπιστικά ιδεώδη έχει καταστεί επιτακτική η ανάγκη για συμβίωση και συνεργασία. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το άτομο και η κοινωνία ευρύτερα χρήζουν κοινής αντιμετώπισης προκειμένου να ξεπεραστούν αποτελεσματικά. Παρ' όλη τη συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας αυτής, ο άνθρωπος παραμένει θύμα της αλλοτρίωσης και αποδεικνύεται «απάνθρωπος». Εκφάνσεις της αλλοτρίωσης είναι η απομόνωση, η βία, ο ατομικισμός, η ιδιοτέλεια. Ο άνθρωπος μπορεί να ξαναβρεί τον εαυτό του διά μέσου της ανθρωπιστικής παιδείας, που τοποθετεί τον άνθρωπο στο κέντρο του πολιτισμού του με αναπτυγμένο το αίσθημα κοινωνικής ευθύνης.

B2. Επίκληση στην αυθεντία:

1. Επικαλείται τον Ντοστογιέφσκι στην παράγραφο 3: «Οι λογοτέχνες ... ν' απωθείται απ' αυτούς.»
2. Επικαλείται τον Ελύτη στην παράγραφο 4: «Το καίριο... αδυνατεί να το υπερβεί.»

B3. Να γίνει ανθρώπινος ο άνθρωπος

Λάθος ή σφάλμα

Να ξεπεράσει την κρίση

Να διώξει τον ατομικισμό (ή να απομακρύνει)

Ανάγκη των καιρών (ζητούμενο των καιρών)

B4. Επιλέγει α' πληθυντικό πρόσωπο για τους εξής λόγους:

1. Για να προβάλλει ανάγκη ιεράρχησης των αξιών από όλους, δηλαδή το σύνολο των ανθρώπων

2. Γιατί θεωρεί και τον εαυτό του συνυπεύθυνο και συμμετόχο σ' αυτή την κατάσταση του «απανθρωπισμού» και δεν αποποιείται το μερίδιο ευθύνης.

3. Γιατί δίνει αμεσότητα και ζωντάνια στο κείμενο και έτσι μπορεί να γίνεται πιο ελκυστικός στους αναγνώστες, αφού με το α' πληθυντικού αντιλαμβάνονται πως αυτά που λέει αφορούν και τους ίδιους.

Γ. Σε μια εποχή με μεγάλο έλλειμμα ανθρωπιάς έχει σημασία να οργανώνονται εκδηλώσεις που βοηθούν όσους συνανθρώπους μας το έχουν ανάγκη. Να γράψετε ένα άρθρο στην εφημερίδα του σχολείου σας, όπου θα εξηγείτε γιατί πρέπει να στηρίζονται τέτοιες προσπάθειες. Παράλληλα, να αναφερθείτε στη συμβολή της παιδείας στην καλλιέργεια της ανθρωπιστικής συνείδησης, ιδιαίτερα των νέων (500-600 λέξεις).

Πρόλογος

Γενική διαπίστωση

Ο σύγχρονος πολιτισμός διέρχεται μια κοινωνική κρίση, γιατί διαπιστώνουμε πως ο κάθε άνθρωπος κοιτάζει τον εαυτό του και δεν δίνει καμία σημασία στον διπλανό του. Έχει φτάσει σε ένα σημείο απανθρωπιάς και ατομικισμού, που είναι πολύ ανησυχητικό ως φαινόμενο. Ο άνθρωπος είναι μια αριθμητική μονάδα, που αντιμετωπίζεται ως μηχανή παραγωγής και ως καταναλωτής προϊόντων. Κατακερματίζεται ως προσωπικότητα, αποξενώνεται από τον εαυτό του, τον συνάνθρωπό του και τη φύση. Η κατάσταση αυτή είναι ανάγκη να αντιμετωπιστεί και να δημιουργηθεί ένα ανθρωπιστικό κίνημα με συμπαράσταση σε κάθε άνθρωπο που χρειάζεται βοήθεια, σε κάθε δίκαιο αγώνα για πρόοδο και ευημερία.

Κύριο Θέμα:

[1]. Γιατί πρέπει να στηρίζονται προσπάθειες βοήθειας σε συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη.

- Όξυνση οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων. Άνιση κατανομή πλούτου, απληστία, φτώχεια, ανεργία, αδικία
- Η επιστήμη και η τεχνολογία συχνά στρέφονται ενάντια στον άνθρωπο. Τα πυρηνικά όπλα, η εξάρτηση του ανθρώπου από τις μηχανές, η καταστροφή του περιβάλλοντος και η επεκτατική πολιτική των χωρών καθιστούν το μέλλον αβέβαιο

- Παραβίαση ανθρώπων δικαιωμάτων, φυλετικός και κοινωνικός ρατσισμός, διακρίσεις απέναντι σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες
- Κρίση ηθικών αξιών. Οι άνθρωποι έγιναν ατομικιστές, σκληροί, αδιάφοροι. Επικρατεί ο ανταγωνισμός και η αδιαφορία για το καλό της κοινότητας
- Η συμμετοχή σε ανθρωπιστικές ενέργειες συμβάλλει όχι μόνο στην ηθικοπνευματική ολοκλήρωση του ατόμου αλλά και στην ταύτιση ατομικού και κοινωνικού συμφέροντος που καταπολεμά τη μαζοποίηση.

[2]. Η συμβολή της παιδείας στην καλλιέργεια της ανθρωπιστικής συνείδησης, ιδιαίτερα των νέων.

Η παιδεία είναι μία από τις σημαντικότερες προϋποθέσεις για την καλλιέργεια ενός ανθρωπιστικού ιδανικού, που θα διαμορφώνει ανθρώπους ικανούς να αντιμετωπίσουν το σύγχρονο κοινωνικό γίγνεσθαι. Μέσο για την απόκτηση μιας τέτοιας ανθρωπιστικής παιδείας είναι η εκπαίδευση, όταν προσανατολίζεται:

- Στην ανάπτυξη του πνευματικού επιπέδου
- Στην προβολή ενός νέου τύπου ανθρώπου με αναπτυγμένη την κριτική του σκέψη, που δεν παρασύρεται από ιδιωτικά συμφέροντα
- Στην καλλιέργεια συλλογικής, πανανθρώπινης, οικουμενικής συνείδησης
- Στη δημιουργία ανθρώπων ικανών να εξασφαλίζουν με θεμιτά μέσα τους υλικούς όρους διαβίωσης
- Στην ανάπτυξη ήθους
- Στην ανάδειξη της πολιτικής φύσης του ανθρώπου και στη διαμόρφωση ενεργών πολιτών
- Στη θωράκισή του με ηθικές αξίες

Επίλογος

Οι τεχνοκρατικές κοινωνίες έχουν προαγάγει το βιοτικό επίπεδο, αλλά έχουν υποβιβάσει τον άνθρωπο. Η λύση βρίσκεται στη μεταβολή της δομής του κοινωνικού μας συστήματος και στον ποιοτικό μετασχηματισμό των συνειδήσεων των ανθρώπων μέσω της εμπέδωσης του ανθρωπιστικού ιδανικού.

Ως άρθρο, αν χρειαζόταν ένα τίτλο, αυτός θα μπορούσε να είναι: **Ένας νέος ανθρωπισμός, αίτημα των καιρών μας.**